

Пісня для Мар'яни

Богдан Рубчак

Ця любов, наче овочі цінні.
Дозрілі, пізні.
Наче ніч, що вібрує в осінній,
в останній пісні.

Цю любов я із вересня виніс
за вдачу птичу
і за очі, що шепотом синім
початок кличуть.

За волосся, що ллється на перса,
мов зливи сіття,
за долоні, що в місячних плесах
про святість світять.

В цій любові живу, наче в саді
старім, імлистім,
і збираю розсріблену радість
в тінистім листі.

Заблукався в коханім обличчі,
як в дивнім краю :
в краєвиді його таємничім
себе шукаю.